

Del procés a la pandèmia: el coronavirus impregna les llibreries

El relat d'Oriol Mitjà, les reflexions dels doctors Padrós i Argimon, i el dietari de l'expresident Quim Torra destaquen entre les novetats que aterren aquest amb Sant Jordi

Quim Torra, Oriol Mitjà i Josep Maria Argimon. | ND

Després del referèndum i la declaració d'independència del 2017, els llibres del procés van inundar les novetats editorials. A les reconstruccions periodístiques s'hi van sumar els relats que n'han anat fent els seus protagonistes. Una dada per entendre la magnitud del fenomen: dels dotze condemnats pel Tribunal Suprem, només un no ha publicat cap llibre. Es tracta de Jordi Sánchez, secretari general de Junts. La irrupció de la pandèmia ho ha trastocat tot, des de la política al sector del llibre, i ha irromput en els últims dos anys com un filó comercial. Aquest 2021, per exemple, tres novetats destaquen per sobre de la resta i tenen a veure, en primera persona, amb la Covid-19.

Si hi ha una figura que ha saltat a l'estrellat mediàtic del país és l'epidemiòleg Oriol Mitjà, que just abans de l'esclat de la primera onada va guanyar-se un lloc als mitjans. Va ser dels pocs que, quan la pandèmia viatjava de la Xina cap a Catalunya amb aturada prèvia a Itàlia, va defensar amb contundència que no se celebrés el Mobile World Congress i que es procedís a decretar l'estat d'alarma per evitar contagis. Una posició que relata a *A cor obert. Relat de tot el que he viscut* (Columna), amb pròleg de la periodista Julia Otero. Personatge acostumat a no tenir pels a la llengua, Mitjà critica amb duresa la tasca de Pere Aragonès i Alba Vergés, i descriu de manera descarnada les pugnes entre Junts i ERC al Govern durant els moments més greus de la pandèmia.

Mitjà explica com Torra, després de veure'l al programa *Preguntes Freqüents* de TV3 el 5 d'abril de l'any passat, en el pitjor moment de la primera onada, li ofereix ser comissionat amb rang de conseller per liderar el desconfinament. Bona part de la seva família li va plantejar dubtes sobre la conveniència d'acceptar el càrrec, i va acabar descartant-ho després d'una conversa amb

Aragonès. "Hauria estat difícil treballar sota unes premisses de neutralitat política on quedés clar que no anava a favor d'un partit o en contra de l'altre, especialment tenint en compte que hi havia tantes persones, entre polítics i periodistes, més interessades a burxar per aquí que no pas a valorar l'aportació d'un científic al Govern", assenyala l'epidemiòleg, que finalment es va limitar a elaborar un document sobre el desconfinament que no es va aprovar íntegrament.

[noticiadiari]2/210599[/noticiadiari]

El text, de fet, va acabar escapçat respecte l'esborrany inicial, que no comptava amb el vist-i-plau de Salut. Les topades descrites amb Vergés, consellera del ram, són constants. "Per molt que m'esforço a recollir l'evidència, a tu mai no et puc acabar de convèncer", assenyala Mitjà, que defineix Aragonès com un personatge "callat" en totes les reunions fins que no s'arribava al final. "Va tenir un comportament típicament passivoagressiu, és a dir, que de cara deia una cosa, i per darrere es resistia als suggeriments que els feia i posava barreres per avançar en la bona gestió de la pandèmia", remarca l'epidemiòleg, que també retreu manca de "valentia" a Torra.

L'expresident és protagonista del Sant Jordi amb el dietari *Les hores greus* (Símbol Editors), on relata les experiències viscudes durant el confinament a la Casa dels Canonges. El volum descriu les pugnes intestines de l'independentisme durant la pandèmia i revela el trencament íntim de l'expresident -són nombroses les ocasions en què es posa a plorar-, preocupat per l'evolució de la corba de víctimes. També aporta detalls sobre operacions de compra de material sanitari i de les discrepàncies amb Pedro Sánchez per la centralització de competències en la primera onada.

"Les dinàmiques guerracivilistes han estat un obstacle insalvable", assenyala Torra sobre el moment que travessen Junts i ERC, i assegura haver estat disposat a "arriscar el que calgués" per la independència. Les "confiances trencades", diu, ho fan impossible. Arriba a dir que "les persones han arribat a no parlar-se" i que a l'exili "no hi ha hagut manera d'abordar una estratègia conjunta". "Som presoners d'una fatalitat", resumeix l'expresident, que va ser clau a l'hora d'ascendir Josep Maria Argimon a la secretaria de Salut Pública quan portava mesos vacant per l'adeu de Joan Guix.

[noticiadiari]2/217525[/noticiadiari]

Argimon s'ha convertit en una de les cares públiques de la lluita contra la pandèmia, i protagonitza amb Jaume Padrós, president del Col·legi de Metges de Barcelona, el llibre *2 metges i 1 pandèmia* (Símbol Editors), elaborat per la periodista Gemma Bruna. El secretari de Salut Pública assenyala en la conversa que una de les decisions que li va costar més de prendre va ser el tancament de l'activitat econòmica -restauració i comerç, especialment- en el pic de la segona onada: "No es tractava de deu dies, sinó de diverses setmanes i afectava moltes persones. L'economia és salut, ens agradi o no. És a dir, la pitjor malaltia que té una societat és la pobresa", reflexiona.

Padrós, que va ser diputat de CiU entre el 1989 i el 1995, es queixa que bona part dels màxims responsables de l'administració -tant a Catalunya com a l'Estat- no tinguin experiència professional. "No pot ser que una gran proporció dels governants i polítics del nostre país no hagi treballat mai fora de les estructures d'un partit polític o de l'administració pública", assenyala el president del Col·legi de Metges. Argimon afegeix que la política catalana "espanyoleja" per les dificultats de trobar consensos.

Altres llibres relacionats amb el coronavirus són *Lliçons d'una pandèmia* (Anagrama), escrit pel genetista i investigador Salvador Macip, i *Essencials* (Columna), del periodista Benet Íñigo, publicat l'any passat i que relata els esforços dels sanitaris en la primera onada de la pandèmia. El Gremi de Restauració també ha aprofitat per publicar *Resilients*, un volum en el qual s'intenta fer un homenatge a xefs, cambrers i proveïdors com a peces indispensables del motor econòmic que suposa un dels sectors més afectats per la crisi. Els fogons també han patit la pandèmia i estan pendents de la reobertura de la mobilitat per salvar els mobles del segon any de coronavirus.